

ŞEHR-İ RAMAZAN

ÖZLÜCE NURETTİN TOPÇU KIZ ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ RAMAZAN YAYINIDIR

ARADAKİ GÜNLER /Rasim ÖZDENÖREN

Oruç günleri rutini parçalayıp attı. Artık hiçbir şey eskisi gibi değil. Kalıplaşmış günlerin belli bir gündüzü ve belli bir gecesi vardı.

O geceler ve o gündüzler arkada, geride bırakıldı. Şimdi artık ne o eski gündüzlerdeyiz, ne o eski gecelerde...

Bir yeme tarzımız bulunuyordu. Sabahleyin kalktığımızda soframızın hazır olmasını bekliyorduk. Ama oruçlu günler, birden, bizim o sefil alışkanlığımızı parçalayıp attı. Artık sabahleyin bir sofraya uyanmayı aklımızdan geçirmez olduk. Suyu bıraktık. Yemeyi unuttuk. Veya şöyle: bunların hepsi hayatımızda geçerliliğini sürdürüyor; ama hiçbiri artık eskisi gibi değil. Kahvaltı iptal edilmiş, öğle yemeği iptal edilmiş.. onların yerine peki?.. Hiç! Onların yerine ikame edilen hiçbir şey yoktur! Günler yavaş yavaş geçip gittikçe, bir de bakıyorsunuz ki, böyle de yaşanabilirmiş.. böylesi de mümkünmüş. Ancak o mümkünün denenebilmesi insanın kendiliğinden becerebileceği, üstesinden gelebileceği bir iş değildir. Bir zamanlar derdim ki: "Beni bu saatte aç bırakmaya kimsenin gücü yetmez!" Öyleydi. Yoksulluğun gücünden başka hangi erk beni lokmamı ağızma götürmekten men edebilirdi? Şunu da söyledim kendi kendime: "Gecenin bu saatinde hangi erk beni yemek yemeye çağırıyor? Hangi devlet gücü beni, gecenin bir vaktinde bu sofraya konuk ediyor? Ve ben nasıl oluyor da, bu çağrıya seve isteye uymak istiyorum?" Gerçekten düşünülünce, bir tür cinnet halini yaşadığımız hayal edilebilirdi.

Saatimi kuruyorum. Gecenin bir vaktinde uyanmak üzere kendimi hazırlayarak yatağıma giriyorum. Gecenin o vakti gelince uyanıyorum. Ve dünyanın en güzel sofrasının konuğu olmaya doğru yollara düşüyorum. Hayır, yanlış anlatmış olmak istemem, sokaklara çıktığımı söylemek istemiyorum. Gerçi o da mümkündür. Ve ben o mümkünü vaktiyle, kendi gurbetimi yaşadığım günlerde denemiştim. Kendi iç gurbetimi.. o iç gurbeti, ülkemin içinde olduğu gibi, dışında da yaşama fırsatını yakaladım. O sırada, ağız mühürlü olmanın, böyle bir sırrın, bütün bir dünyada yalnızca Allah'la benim aramda paylaşılmış olduğunun övüncünü duydum. Bunu tahayyül etmenizi isterim. Bir sırrı Allah'la paylaşıyorsun. O sırrı ikinizden başka bilen hiç kimse yok şu yeryüzünde... Oruç da zaten böyle bir anlam içeriyor gibime geliyordu. Bir sırrın Allah'la paylaşılması... Bunun, insanı ne kerte yüceltebileceğinin takdirini herkesin kendini bilincine terk ediyorum. Ancak alışılmışın, kalıplaşmış olanın sürgit devam etmesini beklemeye hakkımızın olmadığını bilmemiz gerekiyor. Çünkü o öylece devam ederse, bu kez, farkında olmadan, parçalanmış olan eski rutinin yerine bir başkasını ikame etmiş oluruz. Bu da, rutinin parçalanmışlığını öldürür. Böyle olmaması için parçalanmış olan kalıbın tam kıvamında bırakılması gerekir: ne daha fazlasına tahammül etmeliyiz, ne daha azına göz yummalıyız. Olması gereken, gerektiği kıvamda bırakılmalıdır.

Ancak yeniden o eski alışılmış günlere dönüşün özlemi çekilmeye başlamalı. Ayın sonuna ulaşıldığında aynen öyle oluyor. Şevval, Ramazana üç gün ödünç veriyor. O üç günlük aralıkta, artık ne alışılmış ve kalıplaşmış günler yaşanıyor; ne Ramazanın bütün rutinleri parçalanmışlığı geçerliliğini sürdürüyor. Onlar, kendilere mahsus günlerdir. Ne Ramazana benzerler, ne başka ayların kalıplaşmış hallerine. Onlar ara günlerdir, aradaki günler... Kalıplaşmışın parçalanmışlığı ile, kalıpların eski haline rücuu arasında bir yerde dururlar. İnsanı, kalıplaşmış olanın parçalanmışlığından, yeniden kalıplaşmış olanın alışılmışlığına döndüren müstesna günler... Sanırım belki bu yüzden o müstesna günlere bayram adı verilmek isteniyor. Ve o müstesna günlerin tadı gene istisnai olanın zevkine varılarak çıkartılmak isteniyor. Bayram denilen şey belki de böyle bir kesittir: gönüllerin tuhaf bir yumuşaklığa, barışa, affa, merhamete evrildiği, ellere ve yanaklara kurumuş dudakların temasının sağlandığı demler...

BİR AYET

Allah kasıtsız olarak yaptığınız yeminlerden dolayı sizi sorumlu tutmaz, fakat bilerek yaptığınız yeminlerden dolayı sorumlu tutar. Bunun kefâreti, ailenize yedirdiğiniz orta hallisiyle on fakiri bir gün sabah akşam doyurmak veya giydiğiniz orta hallisiyle onları giydirmek yahut bir köleyi hürriyetine kavuşturmadır. Buna gücü yetmeyen üç gün oruç tutmalıdır. İşte yemin ettiğinizde onu bozmanın kefâreti budur. Bununla birlikte, yeminlerinize bağlı kalıp gereğini yerine getirin. Şükredebilmeniz için Allah size âyetlerini işte böyle açıklamaktadır.

Mâide / 89. Ayet

BİR HADİS

"Kim, faziletine inanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek Ramazan orucunu tutarsa, geçmiş günahları bağışlanır."
(Buhârî, İmân 28, Savm 6)

İLK ORUÇ

bir yudumda içilir akşam ezanı sezer yolunu bir dua iç denizlerde: 'kabul et lütfen ilk oruçlar hatrına' bir yudumda içilir akşam ezanı

hilal göründü, kara göründü, kurtulduk ilk orucuyla süsleniyor kızım aynada bir ümmet anlaşıyor ışık hızıyla hilal göründü, kara göründü, kurtulduk

ekmek sıcak, Allah güzel, sen iyi bu marşla aksın e-beş trafiği eve erken gelen babanın yuva yapar yüzüne

ekmek sıcak, Allah güzel, sen iyi

Ahmet Murat

15 MART CUMA

İMSAK VAKTİ :05.45

AKŞAM/İFTAR VAKTİ: 19.17